

کنگره بین المللی علوم و مهندسی

آلمان - هامبورگ

۱۳۹۶ ماه اسفند

تأثیر بازی بر علائم اختلال توجه و بیش فعالی کودکان ۶-۷ ساله شهرستان گناباد

سید حمیدرضا هاشمیان

hamidreza.h1995@yahoo.com

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر بازی بر علائم اختلال توجه کودکان ۶ - ۷ ساله شهر گناباد انجام گرفته است. روش پژوهش نیمه آزمایشی و نمونه گیری به روش تصادفی ساده بود. به منظور انجام این پژوهش بر اساس مقیاس کاترس^۱ و مصاحبه بالینی ۴۰ کودک مبتلا به اختلال کوتاهی دامنه توجه از میان جامعه کودکان ۶- ۷ ساله شهر گناباد انتخاب و به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. (هر گروه ۲۰ نفر). گروه آزمایش در ۲۴ جلسه بازی درمانی شرکت کردند. پس آزمون و آزمون پی گیری از هر دو گروه انجام و در پایان اطلاعات با استفاده از آزمون اندازه گیری مکرر، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج بدست آمده از این مطالعه نشان داد که ۱۰ جلسه بازی درمانی کاهش معناداری در میزان اختلال توجه، بیش فعالی، تکانشگری و افزایش معناداری در میزان توجه دیداری و شنیداری کودکان دارد.

واژه‌های کلیدی: بازی، اختلال توجه، بیش فعالی

۱- مقدمه

اختلال کم توجهی- بیش فعالی یکی از اختلال‌هایی است که میان کودکان مدرسه‌ای از شیوع بالایی برخوردار است. این اختلال در مبتلایان به سه حالت بی توجهی، بیش فعالی یا ترکیبی بیش فعالی و بی توجهی بروز می کند. (شاوی، ۲۰۱۵) این نشانه‌ها اثرات جبران ناپذیری بر مدرسه، اجتماع و محیط خانه کودک بر جای گذاشته و مشکلاتی را در زمینه تحصیلات رسمی، ارتباط با همسالان و رابطه با والدین کودک ایجاد می کند. (چی، ۲۰۰۲)

اختلال کم توجهی/ بیش فعالی^۲ یکی از شایع ترین اختلالات مزمن است که کودکان سنین مدرسه را درگیر می کند. (دهقان، ۲۰۱۰) این اختلال را می توان به صورت بی توجهی نا متناسب با رشد، بیش فعالی و تکانشگری که خود را در مراحل اولیه رشد نشان می دهند و باعث اختلال در عملکرد اجتماعی و تحصیلی می شود، در نظر گرفت (عبادی، ۱۳۸۸) کودکان مبتلا به اختلال بیش فعالی/ کم توجهی بیشتر به محرك های نامریط توجه می کنند، اما از محرك های مربوط که مستلزم توجه است، چشم پوشی می نمایند و توانایی حفظ توجه در طول زمان مشخص شده را ندارند. (آقایی، ۲۰۱۱) در این کودکان سطح بالایی از فعالیت مانند بی قراری و وول خوردن و افزایش حرکات عمومی و درشت بدن دیده نیز می شود. (ساگولدن، ۲۰۰۵،^۳

^۱ conners

^۲ Attention Deficit Hyperactivity Disorder

^۳ Sagvolden